

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄԵԼԿ

Յարեկան գիրք 10 բուրջ, կես տարվանը 6 բուրջ:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը և պ. Մատուրեանի խանութում

Օտարաբարբառացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Мелк“

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10-2 ժամ

(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԿԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Կասիկային ուսման ներդրումը: - Եւրոպայի տեսութիւնը: Վրաց թատրոնը: Նամակ խմբագրելու: Ներքին լուրեր: Արտաքին տեսութիւն: Իտալիա: - յառ ան լուրեր: - Յայտարարութիւններ: - Տեղեկացոյց: - Բանասիրական: Եկեղեցիք վրացերէն:

ԿԼԱՍԻԿԱՅԻՆ ՈՒՍՄԱՆ ՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆԸ

Դեռ «Մշակ» գոյութեան առաջին տարին մենք նուիրեցինք մի յօդուած կլասիկային ուսման երիտասարդների վրա ներգործութեան խնդրին («Մշակ» 1872, № 44): Մեր յօդուածը, որի վերնագիրն էր «Կլասիկային ուսման վնասները» ցոյց էր տալիս թէ ինչ դադարներ, ինչ անբարոյական սկզբունքներ կլասիկային ուսումը սերմանում է ժամանակակից հասարակութեան երիտասարդ սերունդի մէջ և ինչ կապ կայ չին աշխարհի կլասիկային

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՇԵԿՎԱՆԻ ՎՐԱՑԵՐԷՆ

(Ներկայացում 3-ին ասիլի քաղաքային թատրոնում)

Հազար ութ հարիւր յիսուն թվականներից, առաւելագործութեան երեւի քաղաքացիական իրաւունքով հասկացաւ թատրոնի անհրաժեշտութիւնը, իբրև ամենամեծաւոր միջոց լուսաւորութիւնը, ընդհանուր մարդկութեան վրասեմ գաղափարները տարածելու օրինակ, այդ Ռուսաստանի անպակաս պետութեան հեռու գաւառների մինչև մայրաքաղաքում, որտեղեք քաղաքակրթութիւնը պէտք է հետեւաբար տարածէր իր ազդեցութիւնը ամբողջ կովկասում:

Ինչպէս վերոնշյալ նկատեց վրաց արդուութեան էլէմէնտը, իբրև առաւել զգայուն, առաւել ընդունակ, առաւել ուժեղ և գործունէ այդ տարր ներածելու թատրոնական գաղափարը օրինակով:

Հայերը այդ ժամանակ քնած էին խորը քնով և մեր հաստափոր քաղաքացիները, թէ այդ ժամանակ և թէ այժմ, զբաղված էին միայն իրարու դռնի և դռնի մէջ:

Վրացիները ունեցան կանոնաւորված խումբ, որովհետ օրեր իւրեանց ներկայացումների համար հանգուցեալ քաղաքային թատրոնում և օժանդակութիւն կառավարութիւնից: Միայն երկար չը տեսցայ այդ գործունէութիւնը, որովհետև վերոնշյալ հեռանալուց յետոյ, այդ խումբը ընկաւ բարոյապէս, չունենալով այլ ևս վերոնշյալի նման հզօր պաշտպան ու հարուստ բաղմատեսակ ընկերութեան:

Տարաբարբառ և այդ ունեցած բոլոր խաղարկութեանց թէ կոմիքսը և թէ դրամատիքը հիմնված էին միայն հայութիւնը ապագակու և նրա վրացերէն լեզուի ճիշդ չիմանալու պատճառով: Կասկածաբար մի ընդունված ճանապարհներ էր վրաց

ուսման վարդապետութեան և այժմեան սօցիալիստների վարդապետութեան մէջ:

Բացի սորանից ու չը գիտէ թէ այն օրից երբ Ռուսաստանում մտնելուցաւ կլասիկային ուսումը, ուսաց, մանաւանդ մայրաքաղաքների լրագիրները սկսեցին արձանագրել զիմնազիանների բարձր դասատների աշակերտների յաճախ կրկնվող անձնասպանութիւնները: Թողնենք այդ բոլորը և գցենք մի անցաւոր հայեացք այն երեւոյթի վրա թէ որքան անյաղթելի զժուարութիւններ է ներկայացնում կլասիկային աւարկանների ուսումնասիրութիւնը մեր կովկասեան ազգերի, մանաւանդ հայերի նոր սերունդի համար:

Երևակայեցէք ձեզ որ մի վերացի, օս, կամ թուրք երեխայ ուղղակի գիւղից եկած մտնում է Թիֆլիսի կլասիկային գիմնազիա: Եւ հազիւ հազ գիտէ ուսերէն:

Եւ հաճա առաջին դասատանից նա արդէն ստիպված է լինում սովորել լատիներէն լեզուն, երկրորդ կամ երրորդ դասատանից յունարէն և յետոյ հին սլավոնական լեզուն: Եւ ուսումնասիրում է հին կլասիկներին, վարժվում է յունարէն և լատիներէն շարագրութիւններ և ոտանաւորներ գրելու: Սորան աւելացրէք ուրիշ բազմաթիւ աւարկաներ և կենդանի լեզուներ և ձեզ պարզ կը լինի ինչ է պատճառը որ մեր տեղական ազգաբնակչութեան բազմաթիւ երեխաներ մտնում են գիմնազիա, բայց նրանցից շատ քիչերը հասնում են մինչև վերին դասատանները, իսկ նրանցից մեծ մասը կանգ են առնում ուսման ընթացքում, այժմ չունենալով շարունակել իրանց ուսումը և դուրս են գալիս գիմնազիայի երրորդ, չորրորդ, հինգերորդ դասատանից:

Կովկասեան հայ երեխայի համար, բայց չէկապի ճետ համար անելը անհեթիկ սխալումն է:

Ամեն մի ուրիշ թատրոնական գրուածքի համար կարելի է մտնել, ասելով «Իրոյնքը և խաղանք այս կամ այն ինչ պիտան», բայց չէկապի պիտանները մասին այդ չէ կարելի ասել: Եւրոպայի և Ռուսաստանի հարուստ թատրոններում անգամ, զգուշանում են չէկապի, նաև նրա հակա-հերոս չէյոկից, այդ քրիստոնէութեան գաղափարի վրա դրած արտաւից, որը հազիւ թէ նոր տանուրէններից զարը սկսեց տեղ տեղ մաքրել: Չերկարացնենք, Կիրոսը թէ վրաց թատրոնաւերները զգուշ են իրանց այնքան ուժեղ որ կարող են ձեռք տալ չէկապիին, բայց միթէ նրանք չը գիտեն որ այդ բանը անելու համար հարկաւոր է երկար ու բարակ մտածել:

Նախ պէտք է որոշել նպատակը թէ ինչ միջոցներով ձեռք տալ չէկապիին, դրա համար բաւական չէ մի երկու անձնաւորութիւն միայն քոյր և եղբայր կիպիաններ, հարկաւոր է անսամբլ խաղացողների ընդհանրութիւն: Երկրորդ չէկապիին բոլոր պիտանները այնքան բազմաթիւ սակ ընդհանուր մարդկութեան մտքեր են ամփոփում իրանց մէջ, որ մի օր և ից խելացի թատրոնական ոյժը իրան համեմատ տեղիք կարող է բերունը ամբողջ հինգ գործողութիւններով գրված պիեսայից և հասարակ, խղճամտաւոր մշակելուց յետոյ բեմ դուրս բերել: Սրինակ «Վէնէտիկի վաճառականի» մէջ, կարելի էր բաւականանալ միայն գլխաւոր միտքը յայտնելով այդ պիեսայի, հրէայի սարսափելի դրութիւնը քրիստոնէաների շրջանում և նրա սաստիկ վրէժանդրութեան ծարաւը յագեցնելու նպատակը, մշակել միայն երկու երեք տեսարանների մէջ և բաւականանալ դրանով: Իսկ ինչ արին նրանք խեղճ չէկապիին ճետ անգամ և կ ինչպէս ասում են մեր թիւցիւն, ծնունդով նրա ամբողջ 5 գործողութիւնները իրանց անկար ու անկապ զէտից զէտից հաւաքած անձնաւորութիւններից կազմած անսամբլի խաղով, Հաւատացում եմ որ այդ տեսակ ձեռնամուխ լինել չէկապիին, այդպիսի անխոհեմութեամբ վարվել մի օր և ից նորածին թատրոնի գործունէութիւնը

մար գուցէ աւել էլ վնասակար է այդ կլասիկային ուսումը, քան թէ մեր կովկասեան միւս ազգերի երեխաների համար: Հայր այնպէս էլ ունի իր սեփական կլասիկային լեզուն, հայոց գրաբարը, որ մեր գրեթէ բոլոր երեխաները, մանաւանդ գաւառացիները գիմնազիա մտնելուց առաջ էլ քիչ թէ շատ սովորել են: Մանաւանդ այդ կլասիկային ուսման հիմքը ունեն մեր հոգևոր դպրոցներից դուրս եկածները: Եւ այդ կլասիկային ուսումը իսկապէս նրանց ապագայ զարգացման համար բաւական կը լինէր: Բայց ոչ գիմնազիան ստիպում է նրանց իրանց արդէն գիտեցած գրաբարի վրա աւելացնել լատիներէն, յունարէն և սլավոնական հին լեզուները: Աւելացրէք սորան բնական գիտութիւնները, մաթէմատիկա, նոր լեզուները, որոնք հային, իր մտքի գործնական ուղղութեան

առաջ տանելու համար, դա նշանակում է գործը սկզբում հէնց խեղդանալ անել: Այլ ևս չէր կարացնելով մեր յօդուածը, մենք բոլոր սրտից ցանկանում ենք վրաց թատրոնաւերներին օգուտ քաղել այդ սխալմունքից և ապագայում զգուշ լինել առանց հիմնաւոր պատրաստութիւնների և բաւականաչափ ոյժի ձեռք տալ այն բանին որը այդ ոյժից բարձր է և որի իրագործելը գիտարարման և անգամ վնասակար է թատրոնական գործին:

Խաղացողների դերերի կատարման մանրամասները բունթեմք ենք անցնում: Ուրիշ կողմից մենք մի այնպիսի ուրախակալ տպաւորութիւն դուրս բերինք այդ վրաց ներկայացումից, որ մեզ հաստատում է այն կարծիքի մէջ որ ինչպէս վերոնշյալ շատ մեծ նախագուշակութեամբ մտանալ է արել վրաց տարրը, իբրև ընդունակ և զգայուն տարր թատրոնի գաղափարը ներածելու կովկասի ազգաբնակչութիւններում:

Փորձեցէք մի օր ից հայերէն ներկայացումի համար հայ տիկիներ և օրիորդներ գտնել (շատ քիչ բացառութեամբ) որ նրանք բեմ դուրս գան, կամ ինչպէս մեր մի քանի դատարկազուրկ շապովի ջննախմբիները ասում են ակտիօն ու թիւն լինել անել, և այն ժամանակ ընթերցողը կը համոզվի ինչ ճետ միայն որ վրաց կանանց դասի մէջ միայն կարելի է գտնել այդ վնասութիւնը, այդ պատրաստութիւնը չամաչել բեմ դուրս գալ, ակտիօն ու թիւն անել յօգուտ և ի նպատակ իր մայրենի լեզուի սիրոյն:

Այդ երկու մենք նկատեցինք մօտ 8 թէ 9 ինչպէս անհրաժեշտ, անուակառուցիկ, օրիորդներ և տիկիներ բեմի վրա, այն ինչ հայի ընտանիքում, որի մէջ շատ իրանց կրթված համարող կանայք ու օրիորդներ են գտնվում, ոչ թէ միայն բեմ դուրս գալ, այլ և խօսել անգամ իրանց մայրենի լեզուով անպատուութիւն են համարում:

Հնորհով աւելի գրաւում են քան թէ անցած, հնացած իմաստութիւնները, — և ձեզ պարզ կը լինի թէ հմուտութիւնների ինչ խառնաշփոթ պաշար մին միւսի վրա զիջվում է ողորմելի զարաբաղցի, լռեցի կամ արարանցի հայի գըլխում...

Հայր Գուգէ աւելի տոկունութիւն, աւելի աշխատասիրութիւն, աւելի համբերութիւն ունի ամեն բանի մէջ և ուրեմն ուսման մէջ քան թէ մեր միւս ազգաբնակիչութիւնների նոր սերունդի ներկայացուցիչները և նա անպատճառ կամենում է մինչև վերջը հասցնել իր գիմնազիական ուսումը:

Ուսման այդ տեսակ մեթոդը կարող է պատճառել խելագարութիւն, որովհետև երիտասարդի ուղեղին ներկայացնում են հմուտութիւնների այնպիսի խառն և բազմատեսակ, այնքան ահագին և անմարտելի պաշար, որին ընդունելը երիտասարդի մտաւոր ոյժի կարողութենից վեր է:

Եթէ մենք այդ խօսքերը արտասանելիք առանց որ և է հաստատ հետազոտութիւն աչքի առջև ունենալու, մեզ իրաւունք կունենային մեղադրել որ մենք անհիմն և փաստակար մտքեր ենք յայտնում, որ մենք բամբասում ենք կլասիկային ուսման վրա:

Բայց ցաւելով տեսնում ենք որ մեր ասածը հաստատում է, ներկայացնելով մեզ ճիշդ թւանշաններ, այնպիսի մի յարգելի հիմնարկութիւն, ինչպիսի է մեր Կովկասեան բժշկական ընկերութիւնը: Ուշադրութիւն ենք դարձնում մեր ներկայ համարի մէջ տպված ներքին լուրի վրա: Բժշկական ընկերութիւնը հրապարակապէս վերկայում է որ մեր քաղաքային հիւանդանոցի խելագարների բաժնի մէջ գտնված հիւանդների 16⁰ կազմում են մեր կլասիկային գիմնազի բարձր դասանների աշակերտները...

Այդ պրօցէկտը սարսափելի մի պրօցէկտ է և ճշմարիտ կարող է ստիպել մեր ծնողներին և մանկավարժներին շատ և շատ մտածել այդ տխուր երևոյթի վրա:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎՐԱՑ ԹԱՏՐՈՆ

Երկուշաբթի ապրիլի 3-ին վրաց թատրոնականների խումբը բարեգործական նպատակով ամառային թատրոնում տուեց մի

ներկայացում: Խաղում էին Շէկսպիրի Շէյլով Գ. Կիպիանու թատրոնական խումբի ղեկից: Վրաց հասարակութիւնը լըրել էր թատրոնի դահլիճը: Մենք շատ խիստ չենք վերաբերվել թատրոնական ընտրութեանը ինչքան էլ խաղը վատ լինէր, որովհետև այդ, եթէ չեմ սխալվում, առաջին անգամ էր, որ վրաց հասարակութիւնը իր մայրենի լեզուով լսում է երևելի հեղինակի գրվածները մէկը:

Վաղ թէ ուշ Շէկսպիրի գրվածներից մէկը պէտք է խաղացվէր և առաջին անգամ իր թերութիւնները ունենար:

Ներկայացման առջողվելուն ամենից շատ խանգարում էին պ. պ. Բաբրաձէ և Կէզէլը, որոնցից առաջինը կատարում էր Բասանի սիրահարի դերը, իսկ երկրորդը Անտոնի Վաճառականի դերը, որի չորս կողմը պատում է պիեսայի գործողութիւնը: Նրկուն էլ իրանց սառը խաղով սաստիկ արգելում էին գործողութեան կանոնաւոր զարգանալուն:

Պիեսայի գլխաւոր դերերը Շէյլովը, կատարում էր պ. Կ. Կիպիանի, որի խաղը երևում էր թէ նա ըմբռնել է թէ գրվածքի և թէ իր դերի նշանակութիւնը, բայց այնուամենայնիւ նա չէր կարողացաւ կենդանի ներկայացնել դերերով հայաձգած հրեային, որի սիրտը անշափ ճշնուող այնքան քարացել է, որ այլ ևս ընդունակ չէ ներող լինել, այլ անպատճառ կամենում է վեճի մեջ լինել իր դարերը թշնամուց, քրիստոնեայից և նրա մարմնից անպատճառ մէկ ֆունտ միս կտրել: Պ. Կիպիանի սկզբից սխալ ընթացք էր բռնել: Նա կամենում էր ներկայացնել Վրաստանի հրեաներից մէկին և առանձին ուշադրութիւն էր դարձրել որ իր խօսակցութեան ձևը, արտասանութիւնը, շարժվածքները նրանիցին այն հրեաներից մէկին, որոնց պատահում ենք Քուլթայիսի և Սուրամի շրջաններում: Շէյլովը իր մէջ ամփոփում է ամբողջ հրեայ հայաձգած ազգը: Նրա մէջ բուրովին հետաքրքիր չէ տիպը, այլ նշանաւոր է նրա հոգեկան դրութիւնը, նշանաւոր է նրա ատելութիւնը դէպի քրիստոնեաները և եթէ այդ դերը մաքուր գրական լեզուով խաղացվի, աւելի մեծ տպաւորութիւն կունենայ, որովհետև հրեայի արտասանութեան ձևը ճիճաղ է շարժում և խանգարում է խաղին, այն ինչ այդ դերը պէտք է ծանր, ինքն իրան մեղաբող տպաւորութիւն թողնէր հասարակութեան վրա, որ մինչև այժմ էլ պատահած ժամանակ հայաձգում է հրեային: Հրեայի ճիճաղաբար արտասանութիւնը և շարժվածքները տեսնում ենք ամեն մէկ հասարակ գրվածքի մէջ. Շէյլովը դրանց թրւում չէ:

Չը նայելով այս թերութիւններին պ. Կիպիանի լաւ կատարելիք իր դերը մանաւանդ որ նա սկզբից մինչև վերջ խաղը պահպանեց, մինչև վերջը միակերպ խաղաց:

Օր. Կիպիանի կատարում էր Պօրցիայի դերը: Աւելի լաւ խաղ մենք փորձված դերասանուհուց չէինք պահանջել: Օր. Կիպիանի մանաւանդ լաւ էր լինում այն տեսիլների ժամանակ, երբ նրա փեսացունքը փորձում էին իրանց բաղդը, արկղերի մէջ ընտրողութիւն անելով: Վասիլաձ, տիրութիւն, ուրախութիւն այս բոլոր գեղցմունքները մի րօպէում արտայայտվում էին նրա երեսի վրա և փոփոխվում շատ բնական կերպով: Նա լաւ փոփոխել էր ձայնը, կրք տղամարդու շոր հագու և սկսեց Անտոնիոսի գործը քննել: Օրիորդին հագու կարել էր ծանաչել: Ափսոս որ օրիորդը ուշադրութիւն չէր դարձրել իր հագուստի վրա, որ արդեան փարիզուհու հագուստ էր: Միւս խաղացողներից լաւ էր միայն Շէյլովի ծառան: Լաւ կը լինէր, որ վրաց թատրոնականները չը բաւականապէս մէկ ներկայացումով:

Յ. Տէր-Գրիգորեան:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Բազու մարտի 24-ին

«Մշակի» № 32 և 33-ում կարդացինք «Մարդասիրական Ընկերութեան» տարեկան ընդհանուր ժողովի նկարագրութիւնը՝ «Հանդիսատես ոմն» ստորագրութեամբ: Խաղաղասիրական նպատակով համբերել կամ լռելը ևս պէտք է չափ ունենայ, իսկ այդ կողմից մինչև այժմ ևս չափազանցութիւն եմ արել, ուստի և հարկ եմ համարում այսօր համառօտ կերպով միայն պատասխանել «Հանդիսատեսին» գրութեան այն կէտերին, որոնցում նա յայտնապէս մեղանշում է ճշմարտութեան դէմ:

Բազուի հասարակութիւնը մի օրինաւոր առաջնորդող կարիք ունէր, և մենք հրաւիրեցինք Տ. Ստեփանէին: Մենք մեծ ողորմութեամբ և ակնկալութիւններով ընդունեցինք նրան և այնպիսի պատել և յարգանք ցուց տուինք, որին ոչ մի հողեւորական արժանացած չէր այստեղ: Հասարակաց օգուտը ցանկալով մենք լիակատար ապատութիւն և ընդարձակ սապարէզ տուինք նրան գործելու, որ ինչ արժան էր: Այս բոլոր գործողութիւնները մէջ ամենակրթ և առաջաւոր աշխատողներից մէկը ես եմ եղել: Մի ամիս հազու անգամ խաղաղութեամբ, որովհետև թէ ինքը նոր եկած էր և թէ մարդիկը սպասողական դրութեան մէջ էին: Այնուհետև նա իր մետքը լիակատար հանդէս հանեց. բարկութիւնը, անողորմ ծեծը, անարդ հայտնաբերելը և անպատուութիւնները զվիլի և անտանելի եղան ամենքին: Գողովողը մէջ արտունջը և տաճութիւնը դորստում էր օրըստօրէ: Մենք հասկացանք մեր արած մեծ սխալը, ցաւեցինք մեր փողերի ու մեր մանուկների կորցած ժամանակի համար և խորհեցինք խաղաղ կերպով կրկին հեռացնել բայց Տ. Ստեփանէն կարողացաւ յանկարծակի դանազան միջոցներով մեր միջոց ունանց հրապուրել և այդպիսով կուսակցութիւն կազմել: Ընկերութիւնը այս նկատելով, բարեւոք համարեց փոքր ինչ թող թողնել բանը, որ ժամանակը և իր գործերը հեռացնեն իրան, իսկ ես յանցանք համարելով վատութիւնը պաշտպանել հեռացայ:

Ես ոչ մի առարկայի ուսուցանելու դէմ չեմ եղել և չեմ այժմ: Այսքանը գիտեմ, որ իւրաքանչիւր առարկայ իր նպատակը և օգուտը ունի, միայն թէ նորա ուսուցանողը և ուսուցանելու տեղը ժամանակը և եղանակը յարմարաւոր և պատշաճաւոր լինեն: Օրինակ նա օրիորդների մարմնամարզութիւնը յանձնել էր մի զինուորի, առանց կրկնարժանի վերակացութեան, սորա մասին ծընողներից շատերը բողոքելով և դառն դանդաղներ անելով՝ ես ևս բողոքել եմ, որպէս զի արտունջը չը մեծանայ օրըստօրէ: Իմ հետանալու պատճառը նրա հակամանկավարժական ընթացքն է:

Խորհրդի անդամութիւնից հրաժարվելու խնդիր պ. պ. Բաղդրեանց և Ծատուրեանց ևս ներկայացրին, և պ. Թումայանցն էլ պատրաստ ունէր տալու, նա տեսնելով, որ մեր խնդիրը չընդունեցին ինքն էլ չը ներկայացրեց: «Հանդիսատեսը» «ցած անձնական կիրքեր» է տեսնում իմ մէջ. չէ կարելի արդեօք պարզ ասել թէ ինչ կիրքեր են դրանք՝ արդեօք ինչպէս կարելի էր, որ ես այնքան աշխատեցայ և է. Ստեփանէին բերել տալուց յետոյ՝ նրան ընդդէմ լինելի դուր տեղը: Միթէ ինձ համար փոքր օգուտ և ուրախութիւն էր, որ նա լուսաստիքի թէ իմ և թէ մեր հասարակութեան զաւակներին: Բացի դրանից՝ նամակագիրը ինձ անուշաւում է՝ միակ անձն Բազուի մէջ թշնամի և հակառակորդ է: Խորհրդի գործողութիւններին» այդ ուղի է: Ես և նրան ճանաչողները ամեն ժամանակ հակառակ ենք եղել նրա անվայել գործողութիւններին: Ամբողջ մի տարի է, որ Տ. Ստեփանէի պատճառով և նրա ջանքով խաղաղ ու միաբան հասարակութիւնը աղմկեցաւ և երկպառակվեց: Ամեն անգամ խորհրդի գնալիս նրա մասին անտեղի վէճեր տեսնելով՝ մարդ վերաւորվում է և զայրանում: Երբ իմ հրաժարականը կամենում էին յետ դարձնել՝ ես պնդեցի, որ ընդունեն և պատճառը յայտնեցի: այն, ես ասացի որ չեմ կարող պաշտօնս չարութեան, որովհետև ես նրա վարմունքը տեսնելով՝ չեմ կարող համբերել և լռել, իսկ դրանցից անընդատ վէճեր և տարաձայնութիւններ լոյս կրնինեն: Երբ տեսայ որ հրաժարական չեն կամենում ընդունել և համարում էին մնալ, աւելի բարեւոք համարեցի թողնել ժողովը և գնալ, որպէսզի երկար խօսելու տեղիք չը լինի: Կանանցից յետոյ Տ. Ստեփանէն սկսում է բարձրագոյն ձայնով այլ կերպ քայտարել իմ ասած «անբարոյա-

կանս բառը և զրգուել ժողովականներին իմ դէմ, այդտեղ ունայր իմ հրաժարվելու են կամեցել, իսկ շատերը մնալու. ես միայն այս գիտեմ, որ միւս օրը իմ հրաժարականը խնդրանօք յետ դարձրին ինձ: Մի զարմանալի և տղայական խօսք էլ այն է, իբր թէ յուզմունքը իմ դէմ սպառնալից կերպարանք էր ստանում և ես առանց նշմարվելու խոյս եմ տուել իմ սուն, իբր թէ ինչ, կոխ կը դառնար. պարոն, այդ խօսքը անպատուութիւն է ժողովին, միթէ նա գումարվել էր այդպիսի բաների համար. մի վախենաք, այդ չէր լինի, մենք այսքան տարի այդպիսի բան չենք տեսել մեր մէջ. մեր մէջ Տ. Ստեփանէի բնատրութիւնը չը կայ, որ ծեծենք, ծեծվենք և երկար ժամանակ դատ վարենք:

Իբր թէ ժողովը որոշել է, որ հրապարակաբար ես ներողութիւն խնդրեմ և խօսքերս յետ առնեմ, ինչու, միթէ ես զրպարտել կամ սուղ եմ, որ ներողութիւն խնդրեմ. ընդհանրապէս աւելի ևս կը սնդեմ ու կը հաստատեմ ասածներս, իսկ Տ. Ստեփանէն որքան անգամ հրապարակով խոստովանել է իր մեղաւորութիւնը և թողութիւն խնդրել ինձանից, բայց ես չեմ կարողացել ներել այն բանը, որ իմ անձին չէ վերաբերում, այլ ընդհանուրին: Անա ասածիս մի նորագոյն ապացոյց ևս. ընկերութեան ընդհանուր ժողովի աւթիւ, այստեղի «Dok. №8.» լրագրի № 10 և 13-ում իմ վերաբերութեամբ մի քանի անուղիղ նկատողութիւններ էին գրել, որոնց հերքումը ես առաջարկել էի պ. խմբագրին հրատարակելու: Արդեալ վերաբերվել 22-ին խորհրդի նիստում պ. Կախագանը յայտնեց, որ Տ. Ստեփանէն ցանկանում է ներկայ լինել խորհրդին՝ մի բանի վրա խօսելու համար. խորհուրդը չընդունեց նրա զայլ, որովհետև նրա խօսքերից միշտ տարաձայնութիւններ էին ծագում: Գետոյ նախագահը և անդամներից ունայր խնդրեցին և տարան ինձ Տ. Ստեփանէնի սենեակը իբր թէ հաշտեցնելու, որ իմ յօդուածը չը տպագրել տամ՝ իբրև վարդապետին անպատուող դրված: Այնտեղ խօսակցութեան մէջ անդամների ներկայութեամբ, Տ. Ստեփանէն դիմեց ինձ. «Պարոն Գետոյ, իմ և ձեր համար դուրսը շատ են խօսում. մի դալաքի դուքանում ևս խօսելիս՝ երբ ունայր պաշտպանել են ձեր ընթացքը իմ դէմ՝ միւսները ասել են, թէ «Նորայր, վարդապետը մեր որդիներին է լրացնում» թող լրբացնէ... Արդեանանցին ինչ գործն է, նա խօսմ այնտեղ որդիք չունի.» այժմ էլ ես եմ ասում, — ծնողներին որ հանել է՝ դուք ինչու էք այդքան հակառակում: Ընթերցողներին եմ թողում այսպիսի մանկավարժի արժանիքը գնահատել:

Հանդիսատեսի գրում է իբր թէ թուրք վաճառականին ես էի հետո տարել ինձ պաշտպանելու: Երբ ես իմ կամքով հրաժարական էի տալիս, էլ ինչու այն թուրքին կը բերէի ինձ պաշտպանելու: Այս թուրքը Տալի-Չէյնալ-Արդին թաղիում է, որը իր առատաձեռնութեամբ և բարեգործութեամբ յայտնի է տեղիս թէ ուսումը թէ հայոց աստուածաճանաչ գործերում: Նա ընկերութեանը անցեալ Չատիկ ատին Սարգիսեանց եղբայրների հետ միասին 1200 ռուբլի ընծայած լինելով՝ գուցէ նայն հետաքրքրութեամբ եկած լինէր:

Ասում են, որ այս մի տարում Ստեփանէն Ընկերութեան համար իր քարոզներով մեծ գուտ է վաստակել: Դամախու թեմի դպրոցներին վերատեսուչ է ճրի: Այստեղի երկու սեռի դպրոցներին ես ձրի տեսուչ է: Իսկ ես կը պատասխանեմ. եթէ Տ. Ստեփանէն չը լինէր էլ գարձեալ անցեալ տարի շատ կը լինէր դոհաբերութիւնը յօդուտ ընկերութեան, որովհետև նախ ժողովրդի նիւթական գրութիւնը նախկին պատճառով, շատ լաւ էր. երկրորդ Բազուի հայրի բարեգործական ճգնաժամը և առատաձեռնութիւնը արդէն յայտնի էին ամենքին, դեռ նրա զայլուց առաջ: Մինչև անգամ կարելի է ասել որ եթէ Տ. Ստեփանէն այստեղ չը լինէր, գոհաբերութիւնը դրանից աւելի չը լինէր, որովհետև ժողովրդը միաբան ու չընդունանք կը լինէր դէպի հասարակական գործը. այն ինչ այժմ երկուստեան վրա է նրա պատճառով, եթէ Տ. Ստեփանէն քարոզներով փող ժողովելու ընդունակութիւն ունի՝ ինչու նա անգամ մի և նոյն բարիքը նրանում և Դուշում ևս անկում: Կան միամիտ մարդիկ, որոնք այս կէտը Տ. Ստեփանէին պաշտպանելու համար մի գորսուտ վաճառ են չինել: Կիցօք թէ փող էլ լինէր վաստակած, միթէ այդ պատճառով՝ նրա հակամանկավարժական ընթացքը դէմ չը պէտք է բողոքել: Դամախու թեմի դպրոցներին նա լուր անուտով է

միայն վերադառնալ, այս մի տարուան քանի անգամ այցելութիւն զնաց, որ դարձոցնր բացաւ, որ ճիւղերը բարեկարգեց, ինչ արաւ: Այստեղի դարձոցնրին ձրի չէ տեսութիւն անուս. իր և իր դարձոցի բունս ընկարանը և վառելիքը ինչ արժեն արեւոք. ծառան փող չարժէ. երկու սնուի դարձոցնրի ուսուցիչները որ ձրիաբար դասախօսում են «Վրկչեան համալսարանում» նրանք ոչինչ չարժեն: Աւուսցիներին զուր տեղից արձակեալ (որովհետև նրանք անցեալ տարվայ «Մշակի» № 55-ում իր մասին գրած լուրը չկամեցան, իր յօրինած գովասանական նամակը ստորագրելով, հերքել) և սեպտեմբերից սկսած նրանցից մինի ուժիկը ինքն է ստանում և իբր թէ նրա պաշտօնը կատարում, այդ վարձ չէ: Պարտններ, մի խաբւիք, նա ձրի գործ կատարող չէ:

Հանդիսատեսը դարձանում է, որ ուսուցիչներ պատրաստելու հարցը անվճիւռ մնաց և վերջը զուր է բերում, որ դարձեալ ես եղայ պատճառը: Այժմ գրեթէ ամեն տեղերի հայոց մեծ մասը բարեկարգ դպրոցներ չունեն, որ պատրաստած վարձատրութեան անհրաժեշտ կարիքը պարզ դրոււ է, որ մնաց ընկերութիւնը: Հ. Ստեփանէն մի շատ հնարագէտ մարդ է, նա ցանկանալով որ և իցէ կերպով իր Բագու մնայ 3 1/2 տարով ապահովել և դրամ վաստակել, կարողացել է համոզել ունան, որ ինքը իբրև գիտնական-անձնագործ-աղբահեր-մանկավարժ կարող է 3 1/2 տարում Շամախու թեմի համար վարձատրութեան մի խումբ պատրաստել: Մենք երբէք չենք կարող հաշտել այն մտքի հետ, որ դրամ և ժամանակ վատնենք ու Բագուի մէջ լաւ վարձատրութեան պատրաստենք, այն էլ հ. Ստեփանէի ձեռքով: Այն մարդը որ միշտ բարկացած է, խաղաղ բուռն չունի, հարստահարող, հայհոյող և անիծաբանող է, և որը անդժուրեամբ ծեծը և անբարեբալար վարձուքը կրթող և դաստիարակող միջոցներ է համարում, այն մարդը կարող է վարձատրութեան պատրաստել և նրա պատրաստածները ինչ օգուտ կարող են տալ:

Հանդիսատեսը պ. պ. Աղամանցի և Քանանեանցի յարաբերութիւնները և խօսածները գէպի ինձ բոլորովին ծուռ և այլապէս է պատմում, քան թէ իսկապէս եղել է, ուստի և ես հրապարակով խնդրում եմ, որ պ. պ. Աղամանցը և Քանանեանցը շուտով յայտնեն, թէ արեւոք ձիւղ են հանդիսատեսի նրանց մասին գրածները, թէ արեւոք պ. Աղամանցը ինչ հնար է գործարարել իմ հրատարակած չընդունելու պ. Քանանեանցը իսկապէս այնպէս է խօսել թէ իմ և թէ հ. Ստեփանէի վերաբերութեամբ:

Հանդիսատեսը իր յարձակումներով մէջ ինձ պատուարեցրում է «անկիրթ, հնադարեան նախապաշարունակներով խորթով» բառերով, բայց փաստեր և իրողութիւններ չէ բերում դրա համար: Իսկապէս շատ զուրար է մեր բանը, որովհետև ով փողը ի շատ է գրածանալ է դառնում՝ սկսում է առանց աջ ու ձախ նայելու զանազան անականներ ընծայել այն ամենին, որոնք որ և իցէ պատճառով իրանց անախորժ են եղել: Շատ բարի, ասենք թէ մենք բազմ չենք ունեցել հարկաւոր ուսմունքները առնելու, ինչ անենք, ինչպէս կը բամայեք, մեր բնական դատողութիւնն և չը բանեցնենք մեզ համար: Երբ բանը երկուքի անտարի և կամ երկրի խորքերի մասին լինի՝ մենք չենք խօսի, կը թողնենք որ ձեզպէս իմաստունները դատեն, բայց երբ տեսնենք հ. Ստեփանէին մեր երեխաների վրա անազին քանոնները փչելով՝ չը տեսնենք և չը խօսենք, երբ լսում ենք դաստիարակի փողոցային բառերը և վարձուքը՝ կամքով խուսումնարք ու լիմանալուն գինեք: Ամեն տեղ կենդանիների հովանաւորութեան ընկերութիւններ են կազմում, ուրեմն մենք անասուններին պաշտպանելու իրաւունք ունենք: Իսկ մեր հարազատ զաւակներին դպրոցական բարբարոսութիւնների դէմ պաշտպանելու մեզ յանցանք են համարում:

14 տարի է ընկերութեանը ծառայում եմ և փողոցային համակրութիւնը գէպի ինձ այնքան մեծ է եղել, որ ես արժան չեմ եղել նրա տասն բաժնից մէկին, բայց այժմ տեսէք մի մարդի ձեռքով այն համակրութեան փոխարէն հակառակ ենք կարողում լրագրիներում: Մտիկ արէք ինչքան լիզուածարար և հնարագէտ է հ. Ստեփանէն, որ իմ այս ճշմարտութիւնը և մարդավայել գործերի պահանջները մասին այնպիսի լուրեր է տարածում փողոցային մէջ իբր թէ ընդգէմ է իմ նրա Եւրոպայի նոր ձեռք կրթութեան և մանուկների դաստիարակութեան, որին նրա համար հրաւիրված է: Ես չեմ պահանջում իմ այն հակառակողները, պատճառ, նրանք հաստատում են մի գիտնական և ազգին անձնագործ

վարդապետի խօսքերին: Որովհետև ես ինքս էլ այդպէս եմ ընդունել մինչև լաւ ծանօթանալու: Հրաւիրում եմ Բագուի հասարակութեան ուշադրութիւնը նրա վրա:

Յակոբ Ապրեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ապրիլի 5-ին տեղի ունեցաւ ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ կովկասեան բժշկական ընկերութեան տարեկան ընդհանուր ժողովը: Նախագահում էր բժշկական հաշիւը կարգաց ղօկտոր Բայխ: Այդ հաշիւ մէջ ընկերութեան անցեալ տարվայ գործունէութիւնը և դրամական ել և մուտքը ներկայացնելուց յետոյ, ղեկուցանողը կարգաց ԹԻՖԼԻՍի քաղաքային հիւանդանոցի անցեալ տարվայ հաշիւը: Այդ հաշիւ մէջ ամենքի ուշադրութիւնը գրաւեցին մեր քաղաքային հիւանդանոցի խելագարները բաժնի վերաբերութեամբ հարցուած տեղեկութիւնները: Յայտնվում է որ հիւանդանոցի մէջ գտնված խելագարների ամբողջ թիւի 16% կազմում են մեր կլինիկային գիմնադրայի բարձր դաստիարակ աշակերտները: Այդ երկուստարակները երևում էին մտաւոր մեծ ընդունակութեան տէր մարդիկ, բայց նոցա ուղեղի խանգարման մէջ պարզ նկատվում էր կլինիկային ուսման ներգործութիւնը: Հիւանդութեան ամենաստատիկ զարգացման ժամանակ նրանցից շատերը բնաստեղծական կերպով տրամադրված էին և շարունակում էին ինչ յաշնարէն և լատիներէն ոտանաւորների պէս ոտանաւորները շարադրել: Բժշկապետ Բայխից յետոյ, ղօկտոր Վ. Էրլին կարգաց մի ղեկուցում ֆրանսիացի Ժիւլ Ֆրանսուա նշանաւոր ինժինէրից Պետտի-գորիկի մինեթուական ջրերի վերաբերութեամբ արած հետազոտութիւնների մասին: Վերջապէս ղօկտոր Վ. Էրլին կարգաց մի յօդուած ուսաց կովկասեան գործի առողջական դրութեան վրա նոր վերջացած պատերազմի ժամանակ:

Ենդ հարցում են հետեւում. «ԹԻՖԼԻՍԻ ստենդիապիայի բաժնիներից մէկի բժիշկը հրամայում է մի խելձ կնոջ լցնել նրա տան առաջ գտնված հորը, որտեղ կինը աւելորդ ջուր էր ատում: Բժիշկը սպառնում է կնոջը պատժել, եթէ երեք օրվայ մէջ նրա հրամանը չը կատարեն: Կնոջը հողով լցնում է հորը և երբ բժիշկը գալիս է նայելու, նա հարցնում է թէ որտեղ թափէ աւելորդ ջուրը: Բժիշկը մի ուրիշ տեղ է ցոյց տալի, կնոջը տան պատի մտով, այնպիսի տեղ, որ անցորդները դժուար կը տեսնէին: Նոր հորը պատի մտ գտնվելով, իր մէջ թափած ջրով կնոջ սարգալին է լցրել»:

Է.Ջ.ՄԱԿԻՆԻՑ մեզ հարցրում են, որ Մինոզի անդամները մի աղբարար են ներկայացրել Վեհ. Կաթողիկոսին, խնդրելով աւելացնել նրանց ուժիկը: Անդամները մինչև այժմ ստանում էին տարեկան 150 ռ., իսկ այժմ նորքա խնդրում են ուժիկը 600 ռ. դարձնել: Երբ մենք նամակի վերնագրի վրա տեսանք աղբարարի բառը կարճեցինք որ միաբանութիւնը Վեհափառից խնդրում է աշխատել հայոց խնդրի համար...:

ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ Վ. օրօնցովի արձանի հանդէպ, լամպային խնդրի առաջ մի փոս կայ, որից այնպիսի գարշահոտութիւն է փչում, որ անցողիները գրեթէ ուշաթափ են լինում: Եթէ փոսը ենք պատահում քաղաքի ամենալաւ տեղերում, ինչ կը լինի յետ ընկած փողոցներում:

Է.Ջ.ՄԱԿԻՆԻՑ մեզ գրում են, որ ձեւարանի ուսուցիչ ձեպեծեանի գործը հոգեւորա կաններից և աշխարհականներից կազմած ժողովն է զննում: Քննութեան հետեւանքը, ինչպէս լսել է նամակագիրը, կը հրատարակվի:

Մեզ հարցրում են հետեւելը. «Օրերու մի ԹԻՖԼԻՍԻ Սօցիալիստացում գտնվող մի տանը եկել էր ծառայողի հետ տեսնվելու մի սօցիալատ: Վերադառնալիս սօցիալատը ընկնում է սան դուրաներից և ուշաթափ է լինում: Բժիշկ Բ., որ սօցիալատ հոտ է աչտեղ, փոխանակ օգնելու առում է կառք կանչեցէք և տարէք դրան այտեղից, ես կարծում էի մերոնցից մինն է: Բժիշկ Բ. բռնակ-

վում է շատ մօտ այնտեղից, որտեղ պատահել է անցքը»:

ՊԱՆՁԱԿԻՑ մեզ հարցրում են, որ տեղական պոլիցիան քանդել է տալի հին տները, որոնք գտնվում են նոր փողոցների գծերի վրա: Պօլիցիան մտադիր է կանոնաւորել փողոցները:

ՊԱՆՁԱԿԻՑ հարցրում են, որ այդտեղերը մեծացնում են իրանց այգիները: Նրանց բոլոր յոյսը դրած է քաղաքի մէջ հոսող փողոցի Կեանքի գետի վրա, որի ջուրը ամառը շատ է պակասում: Նամակագիրը կարծում է, որ եթէ գանձակեցիք աշխատեն պահպանել 50-60 վերստ տարածութեամբ այն անասունները, որոնք գետի ընթացքի վրա են գտնվում, այն ժամանակ ջրի պակասութիւն չէին ունենալ, Կետի ընթացքի վրա գտնվող անասունները անխնայ կտրվում են: Սրա հետեւանքը գանձակեցող կրած ակներկ շեաններն են:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԻՏԱԼԻԱ

Իտալիայի նորակազմ միսիստութիւնը իր ծրարիքը (պրօպրամնա) ներկայացրեց խորհրդարանին: Նախագահ—միսիստը յայտնեց թէ Իտալիան կը պահպանի բոլոր տերութիւնները հետ ունեցած լաւ յարաբերութիւնները: Նա իր չէզքը դրեք չի փոխի, բայց հարկաւոր գէպեւում կը պաշտպանէ իր պատիւը և սեփական շահերը: Ուրեմն նոր միսիստութիւնը ընդունում է զօրաբանակի պէտքերը լրացնելու համար եղած որոշումները:

Արտաքին գործերի միսիստը ընտրված է Կորսի կոմսը որ Կ. Պօլում իտալական դեսպանի պաշտօն վարած է երբեմն և հետեւապէս լաւ ծանօթ է արևելեան հարցի հետ: Ինչպէս նոր կարիսէտի պրօպրամնա էլ երևում է, ասում են թէ Կորսի կոմսը որոշած է Իտալիան պահել բոլորովին չէզքը դրեքի մէջ, բայց մի և նոյն ժամանակ պատրաստվել է իր բոլոր զօրութիւնը գործածելու կոնդիցիոնալ, եթէ հաւաքվի, որպէս զև Ռուսաստանի հզոր ազդեցութիւնը հակա կռուի Յունաստանի իշխանութիւնը ընդարձակվելով:

Կարլինալ Ֆրանկի մի շրջաբերական է ուղարկել բոլոր կաթօլիկ տերութիւններին որոնց հետ երբեմն յարաբերութիւններ ունեցել է Վատիկանը: Այդ շրջաբերականով խնդրում է ընդունել բանալ այն հարցերի վերաբերութեամբ որոնք պատճառ են եղել դիպլոմատական յարաբերութիւնների դարձում: Անցյալ և Հելվետիական դաշնակցութիւնն էլ ընդունել են մի այդպիսի գրութիւն: Կարլինալ Հոհենհոլցէ պաշտօնապէս ասել է Կերմանիայի կայսրին թէ Վատիկանը պատրաստ է ընդունել երկարիկ այն հիմունքները որոնց վրա պէտք է հաստատվին Կերմանիայի և պապական աղբուհիքի մէջ լինելու յարաբերութիւնները: Արդեն Ս. Պետերբուրգի կարիսէտը վերագրեալ շրջաբերականը ընդունելուց յետոյ՝ որոշել է նորից ուղարկել Հոհ. պ. Ռուբեւովին, որ երբեմն Ռուսաստանի ներկայացուցիչն էր Վատիկանում:

Կերմանացի անդալուզական կաթօլիկները շատ վշտացած են որ Լեոն XIII իր ձեռագիր մի նամակ է ուղարկել Կերմանիայի կայսրին, իր զահակարութիւնը իմաց անելու համար: Այդ գրութեան մէջ պապը ցանկութիւն է ցոյց տալի գերմանական կայսրութեան և հոռօձական եկեղեցու մէջ յարաբերութիւնները լաւ դրութեան մէջ տեսնելու: Անդալուզական կաթօլիկները անխալ պատիւ այդ գրութիւնը ընդունում են իբրև մի մեծ սխալ: Լեոն XIII հետեւելով ժամանակի պահանջներին, բաւականին փոխած է Պիոս IX-ի

քաղաքականութիւնը որ մինչև այժմ ընդունված էր Վատիկանում: Պիոս IX իրան բանտարկված համարելով, ներքին և արտաքին բոլոր հանդէսները դարձրեցրել էր Վատիկանում, 1870 թվից սկսած: Բայց Լեոն XIII սովորական հանդէսով ընդունեց աւստրիական և սպանիական դեսպաններին երբ ներկայացան իրանց վկայագրերը ցոյց տալու համար:

Նորընտիր պապը ինայդական կարգադրութիւններ է անում իր ոստիկանութիւնը ցրուեց. հրաման տուեց որ ծախեն Վատիկանում գտնված այն բազմաթիւ ձիերը և կառքերը որոնք գործածվում էին Վատիկանում պաշտօն ունեցողներին իրանց տանից ամեն օր բերել և տանելու համար:

Գուցէ Լեոն XIII այդպիսի ինայդութիւններով կամենում է ցոյց տալ կաթօլիկ ժողովրդին թէ Վատիկանի գանձը նեղ դրութեան մէջ է և ինքը պապը ստիպված է իր ոստիկանները արձակել և շատ բաներից զերկից գանձին օգնելու համար, այնպէս որ կաթօլիկների եռանդը արժարձեւ աւելի առատ նուրբերու Ս. Պետրոսի դրամը որ այժմ նախորդ տարիներից շատ պակաս է հաւաքվում: Լեոն XIII հրամայել է մի մասնաժողով կազմել Ս. Պետրոսի դրամը հաւաքելու վերաբերեալ նոր կարգադրութիւններ անելու համար:

ԻՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կերմանական լրագրիներին հարցրում են որ պարիլի 1-ին Ֆրանկիստ (Մայիս վրա) քաղաքում և Ստրասբուրգի մէջ սկսեցին գետնի տակ հեռագրական թելի յիւնը: Կարծում են որ այդ հեռագրական գծի անցկացնելու գործը կը վերջանայ ներկայ տարվայ օգոստոս ամսին:

Ապրիլի 2-ին ֆրանսիական Մենտոնա քաղաքում վախճանից աւ. Գ. Լ. օմէնի, որ ֆրանսիական ակադէմիայի անդամ էր և Collège de France դպրոցի պրօֆէսոր: Նա նոյնպէս պրօֆէսոր էր Բաղմարուսեանի դպրոցի մէջ. Գ. Լ. օմէնի 63 տարեկան էր: Կեանքը նա հրատարակեց իր նշանաւոր գրքով «Galerie des contemporains» վերնագրով: Նա մշտական աշխատակից էր «Revue des deux Mondes» ամսագրի, որի մէջ և հրատարակեց իր անհանրահար յիւնիակութիւնները:

Մարտի 31-ին, ինչպէս հարցրում են լրագրիները, Ալեան սարերի վրա այնպիսի սաստիկ և անսպասելի ձիւնախառն փոթորիկ պատճեց, որ սարերի վրա հարցրակցութիւնները բոլորովին կարվեցան: Մենտ-Գօթմարը սարի հիւսիսային գագաթը վրա ութ իսապալի մակներ թաղվեցան ձիւնի տակ: Շուտով օգնութիւն հասաւ և խելձերին ձիւնի տակից հանեցին: Մշակներից իոթ ղեռ կեղտանի էին, իսկ մինը մեռած:

«Daily News» լրագրի թղթակիցը Կ. Պօլսից հեռագրում է պարիլի 5-ից հետեւելը. «Ասում էին որ իբր թէ Սան-Ստեֆանօ եկած անգլիական մի քանի նաւաստիների և ուսուց մի քանի սօլդատների մէջ կռիւ է պատահել: Բայց բանը այսպէս էր. անգլիական 7 նաւաստիներ, որոնց թոյլ էր արժած ցամաք դուրս գալ Կ. Պօլսում, ծածուկ կերպով երկաթուղի նստեցին և հասան Սան-Ստեֆանօ: Նորքա այնտեղ պատահեցին ուսուց մի քանի սօլդատներին և բոլորը միասին գնացին գինետուն որ պատկանում էր մէկ հայի և որը ուսուց զաւու պատճառով, թեթիւ չինած փայտեղ խնուր էր: Անցկացիք լի գրպաններ ունենալով սկսեցին ուսուցներին հրատարակել: Արտաքին միմանց կենացներ խնդ, անգլիական թրագուհի և ուսուց կայսր կինայը, և այդպէս զարգ շարունակում էին իրանց զէֆը: Մէկը նրանցից սկսեց սնդուկ թէ հայը կամենում էր նրանց խաբել, այս բանը բաւական էր: Անգլիական նաւատորմի և ուսուց զօրքի ներկայացուցիչները այս անգամ միացնելով ամենամտիկ բարեկամների նման իրանց ուսուցը, սկսեցին սրբ ու ցան անել և քանդել հայի դիւնետունը: Նոր բարեկամները արդէն պատրաստվում էին կատարել ամենամիտակցական կերպով իրանց գովելի դիտաւորութիւնը, երբ զայդպիսորին նրանց մի քանի թիւրք ոստիկանները, որոնց ղեմը էր ինգլիքը շարը: Սրանք հայի կարողացան համոզել նրանց հրաժարել իրանց դիտաւորութիւնից»:

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ի Ի Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ ԵՆ ՊԱՏՈՒԷՐՆԵՐ

Վաճառականներից և անոր շնորհներից տուած ձեռքով կամ գործարանների պրէյս-կուրանտներով պատուհանների, դռների և վառարանների կազմաձևերը (приборы): Բացի այդ ծախվում են մանր կուպոններ (Замки), գլանակներ, գամեր, սոնդաներ (Задвижки), որոնք գործ են ածվում արկիներին, կոծորների, պահարանների և բազմաթիվների համար: Ծախվում են նմանապես ծորակներ (Краны) սամփարներ, մոմակայներ, և այլն: Այս բոլոր իրերիցները եղբ. Բատաշենցիների ծուլում գտնված յայտնի գործարանից են: Ցանկացողները թիֆլիսում պէտք է դիմեն «Русский Магазинъ» Միխայելովսկայա փողոց № 85:

Կովկասի համար գործակալ Ա. Կրիժմանովսկի 4-6 (2)

ТИФЛИССКІЙ КОЖЕВЕННЫЙ ЗАВОДЪ

ԹԻՖԼԻՍԵԱՆ ԿԱՇՈՒ ԿՈՐԾԱՐԱՆ

Ցամօժենայա փողոցի վրա Ցունայ եկեղեցու դիմաց տուն № 22

Պատիւ ունի յայտնելու պ. պ. վաճառականներին և սպառողներին, որ այդ գործարանում գործվում են և նորա մէջ միշտ մեծ քանակութեամբ գտնվում են ամեն տեսակ ԿԱՇՈՒՆԵՐ՝ կոշիկների, թամբերի, կառքերի արուեստների համար և նոյնպէս հում կաշիներ: Մեծ քանակութեամբ վաճառելը կատարվում է գործարանի կանոնադրում, որտեղ ընդունվում են և պատուէրներ: Մաս մաս ծախվում է Սիմոնի մայր եկեղեցու դիմաց գտնվող մագազինում:

7-25 (2)

„ՍՈՒՆԿ ՀԵՅԱՍՏԱՆԻ“

Ա. Գ. ԱՅԻՆ ԵՐԳԱՐԱՆԻ ԶՈՐՐՈՐԴ-ՀԱՏՈՐԸ

Այս հատորին բաժանորդ լինել ցանկացողներին հրատարակում են դառնալ ԲԱԳՈՒՄ ՍՈՒՆԿ հրատարակչին, կանխիկ ուղարկելով իւրաքանչիւր օրինակի համար 1 ռուբլ. այս հասցեով՝ Аваку Лазаревичу Григорьеву, въ Баку.

Տպագրութեանց յետոյ իւրաքանչիւր բաժանորդ կը ստանայ իրա պատկանեալ գիրքը, համեմատ իրա հասցէի, ամեն այն ճշգրութեամբ: Ա. Իրիգորեանց.

ԶԱԲ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՅԻ ԿՈՎ ԿԱՍԵԱՆ ԳՐԱՎ ԱՃԱՌԱՆՈՑԸ

- 1) Հիւսուածք բանից նախնի պատմագրաց հայոց պատմութիւն ժամանակաց մարդպանութեան ի հայս, մասն առաջինը Վեհափոխազուհե Վահան Մամիկոնեան: Գինն է 75 Կ.
2) Հիւսուածք Հայոց հին պատմագիրների ժամանակակից պատմութիւնը, առաջին մասն. Վեհափոխազուհե Վահան Մամիկոնեան, գրաբանից թարգմանեց: Գինն է 75 Կ.
3) Հիւսուածք Հայոց մարդպանների պատմութեան առաջին մասի համար, յառաջաբան, ծանօթութիւնք, ժամանակագրութիւն և պատմական հատուածներ. գիրք երրորդ գինն է 1 ռ.—50 կոպ.

2-3

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like 'Երմիածնի զանգակատունը', 'Սեփիանի զանգակատունը', 'Սի և նոյնը - փոքր դիրքով', etc.

Թիֆլիսի կենդանիների հովանաւորութեան վարչութիւնը յատուած է ամենքի դիտութեանը որ համաձայն ընդհանուր ժողովների վճիռների, այս վարչութեան կազմակերպութիւնը ներկայ ժամանակում հետեւեալն է: Նախագահ՝ Ս. Ա. Տալիշին, փոխնախագահ՝ Գ. Ի. Կրիշանի, վարչութեան անդամները՝ Իշխան Գ. Ի. Զօրջաձէ, Մ. Ն. Կրիշանյան, և անդրկովկասեան մեջտիւ նաղի-Համիդ-Եֆէնդի-Մուստաֆայ-Եֆէնդի-Չաղէ, վարչութեան անդամութեան կանդիդատները՝ Մ. Կ. Լօմիցէ, Ա. Ի. Տալիշին, Մ. Ի. Շամալաբոյ, զանապահ՝ Ա. Գ. Սերգէեւի, զանապահի կանդիդատ, Գ. Ն. Իսախանի, քարտուղար՝ Ն. Ի. Մեղեքեանի և քարտուղարի կանդիդատ Ս. Ս. Շուկին: 2-3

КОНТОРА ГАЛЛЕРЕИ АРЦРУНИ

ОТКРЫТА КАЖДЫЙ ЕНЬ КРОМЪ ВОСКРЕСНЫХЪ ДНЕЙ ОТЪ 9 часовъ утра до 2 часовъ пополудни

ԱՐԾՐՈՒՆՈՒ ԳԱԼԼԵՐԵՍԻ ԳՐԱՍԵՆԵՆԿ

ԸՆՅ Է ԵՄԵՆ ՕՐ ԵՌԵՒՕՏԵՆՆ 9 ժամից մինչև 2 ժամ կէտորից յետոյ բացի կիւրակի օրերից:

ՄԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԻ, որ ուսում է առնել Փարիզում, ցանկանում է ապ ՅՐԱՆՍԵՆԵՆ ԼԵՂՈՒ ԴԱՍԵՐ: Կարող է նոյնպէս ԲԵՊԵՏԻՏՈՐԻ ՊԱՇՏՈՆ վարել: Հասցէն կարել է խմանալ «ՄՇԱԿ» Խմբագրատանը: 6-10

ՄԻ ՕՐԻՈՐԻ, որ խոսում է ՌՈՒՍԵՐՆԵՆ ԵՒ ԵՐՈՍՊԱՆՆ ԼԵՂՈՒՆԵՐՈՎ-կարող է նոյնպէս դասեր ապ-առաջարկում է իր ծառայութիւնները ուղեկցել ԿՆՆԱՆՅ ԿՍՄ ԵՐԵՒՍՆԵՐԻՆ, ՈՐՈՒԷ ԿՍՄՈՒՆ ԹԻՖԼԻՍԻՑ ԳՈՐԾԱՐԱՆ ԵՆ ԳՆՈՒՄ: Հասցէն պէտք է թողնել «Մշակ» Խմբագրատանը:

ԱՊՐԻԼԻ 7. Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Յ Ո Յ Ց

Large table with multiple columns: ԹԻՖԼԻՍԻ ՎԱՃԱՌԱՆՈՑ (Ապրիլի 6-ին), ԶԵՆՈՒԳԻՐ, ԲՈԹԻ-ԹԻՖԼԻՍԵԱՆ ԵՐԿԱՐՈՒՄ, ՓՈՍՏ, ԲԺՇԿԱՆՑ, «ՄՇԱԿ» ՊԱՏԱՌԱՆՈՑՆԵՐ. Includes various prices and exchange rates.